

[Justitsministeren]

lægges et parlamentarisk tilsyn helt uden om den minister, der i øvrigt er ansvarlig over for folketinget for administrationen af den pågældende lovgivning.

Efter forslaget skal arbejdstagere have ret til at nægte at deltage i produktion af krigsmateriel uden fortabelse af rettighed. Dette punkt, der vedrører arbejdsretlige forhold, finder jeg ikke har nogen helt naturlig sammenhæng med spørgsmålet i øvrigt.

Jeg vil slutte af med at gentage, at forslaget og en vedtagelse af en ny krigsmateriellov efter de retningslinier, der er angivet i forslaget, synes at ville have uheldige og uoverskuelige virkninger for forsvaret, for erhvervslivet og for beskæftigelsen. Det er som sagt muligt, der er behov for en ajourføring af den gældende krigsmaterielanordning, og dette er jeg parat til at overveje og til at drøfte med retsudvalget, som jeg går ud fra forslaget bliver henvist til, ligesom jeg naturligvis er helt parat til at besvare de øvrige spørgsmål, der måtte blive rejst under udvalgsbehandlingen.

Poul Mortensen (S):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Otto Mørch, er forhindret, skal jeg kort vurdere dette forslag til folketingsbeslutning vedrørende produktion og eksport af krigsmateriel. Der er ingen grund til en gentagelse af ministerens synspunkter, som jo var meget omfattende. Ud over at give tilslutning til ministerens synspunkter skal jeg kun gøre nogle enkelte bemærkninger.

Selvfølgelig er socialdemokratiet indstillet på aktivt at bidrage til at sikre freden og herunder at bidrage til at skabe større forståelse for det ønskelige i nedrustning. Herom hersker der ingen tvivl, særlig ikke efter gårsdagens debat i tinget. Men vi er også så realistiske, at vi erkender, at det at tage skridt som det, det radikale venstre her vil tage, alene vil have mening som led i en samlet international nedrustningsaftale. Vi synes også, det er vigtigt at få understreget ministerens og dermed regeringens synspunkter vedrørende den første restriktive våbeneksportpolitik, der i øvrigt ligger helt på linje med de øvrige nordiske landes våbeneksportpolitik. Denne politik, som hidtil har haft et stort flertal i folketinget bag sig, har jo i realiteten betydet et totalt eksportforbud over for en række

lande, hvor der hersker uro eller er så ustabile forhold, at der kunne udvikle sig væbnede konflikter m. v.

Vi synes også, det er vigtigt, som ministeren gør det, at få markeret, at forslaget, som det er udformet, bestemt ikke er uden konsekvenser for dansk erhvervsliv og dermed for dansk beskæftigelse.

Vi er derfor af den opfattelse i socialdemokratiet, at en ny krigsmateriellov som foreslået af det radikale venstre kan få uheldige og uoverskuelige virkninger både for forsvaret, for erhvervslivet og for dansk beskæftigelse, og derfor må vi afvise forslaget, men er naturligvis åbne for at undersøge behovet for en ajourføring af den gamle krigsmaterielordning; lad os bare se nærmere på det under arbejdet i retsudvalget.

Erlendsson (FP):

Jeg skal ikke bruge mange ord på dette forslag. Det er mærkeligt derved, at det som et forslag til folketingsbeslutning faktisk indeholder et fuldt færdigt lovudkast. Det er ikke ofte, man ser det, men der siges, at det skyldes en arbejdsgruppe med tilknytning til det radikale venstre, åbenbart ikke nogen nær tilknytning, men altså en tilknytning. Det er da også præget på fremragende måde af en lang række typisk radikale ingredienser som mistillid over for erhvervslivet og skinhellig afstandtagen fra den hjemlige våbenproduktion, som man vil lægge hindringer i vejen for nu ved en skærpelse af den lov, som de radikale havde en stor del af ansvaret for, 1937-loven. Nu skal det altså være fuldstændig forbudt at eksportere. Det er ikke noget, der henlægges til ministeriets afgørelse, det skal simpelt hen være forbudt.

Det vil gøre Danmark totalt afhængig af udlandet, og under den synsvinkel, som ministeren også nævnte, at man netop inden for EF arbejder på en standardisering af våbenproduktionen, vil Danmark være komplet ude af stand til at konkurrere på noget punkt, hvad enten det gælder den elektroniske industri, eller det gælder skibsværftsindustrien. På begge disse områder er det af særdeles stor betydning, at der ikke lægges hindringer i vejen, men at tværtimod den tilfældighed, der ligger i, at man i hvert enkelt tilfælde skal have tilladelse, bør fjernes for at gøre det muligt for virksomhederne at tilret-